

بررسی حادثه شکست ناشی از خزش لوله های مولد بخار نیروگاه تحت فشار از نوع

وستینگهاوس با استفاده از کد MELCOR

عارف الدین زرنوشه فراهانی^{۱*}، فرامرزیوسف پورا^۱، سید محسن حسینی^۱

۱- شرکت سورنا

۲- دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران، گروه مهندسی هسته‌ای، تهران، ایران

۳- پژوهشگاه علوم و فنون هسته‌ای، تهران، ایران

۴- دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران شرق، دانشکده علوم پایه، تهران، ایران

چکیده:

در این پژوهش شکست ناشی از خزش مطابق مدل لارسون-میلر برای سه ناحیه دسته لوله‌های مولد بخار، خط لوله گرم سیستم خنک‌کننده راکتور و خط نوسان جریان (Surge Line) مورد ارزیابی قرار گرفته است. براساس آنالیزهای ایمنی قطعی انجام شده بر روی مدل MELCOR نیروگاه تحت فشار وستینگهاوس، مشاهده گردید که حادثه قطع کامل برق بر شکست ناشی از خزش لوله‌های مولد بخار اثری ندارد و شاخه گرم سیستم خنک‌کننده راکتور زودتر از بخش‌های دیگر مدار اول دچار شکست ناشی از خزش می‌شود. این امر موجب می‌گردد تا مواد رادیواکتیو موجود در مدار اول نتوانند وارد مدار ثانویه مولد بخار و نهایتاً محیط زیست شوند.

کلید واژه‌ها: خزش، مدل لارسون-میلر، لوله های مولد بخار، کد MELCOR، نیروگاه هسته‌ای، مدل‌سازی

۱. مقدمه:

بررسی رفتار نیروگاه‌های هسته‌ای در شرایط حادثه از دیدگاه طراحی، بهینه‌سازی و ارزیابی ایمنی، به علت دارا بودن خطرات بالقوه زیست‌محیطی و انسانی، لازم و ضروری است. راکتور نیروگاه مورد نظر این پژوهش، یک راکتور تحت فشار با خنک‌کننده آب سبک (PWR)^۱ است که متشکل از دو مدار می‌باشد [۱]. در هنگام خاموشی این راکتور در اثر قطع کامل برق نیروگاه، سیستم آب تغذیه اصلی از کار می‌افتد و علاوه بر آن در سناریوی خاصی از حادثه قطع کامل برق، تحت عنوان TMLB، سیستم آب تغذیه اضطراری ایزوله می‌شود [۵] و با اولین عملکرد شیر ایمنی خط لوله بخار MSSV^۲ در حالت باز قفل می‌شود [۶]. در این صورت تنها منبع برداشت حرارت مدار اول، سیال باقی مانده در ناحیه ثانویه مولد بخار است. در اثر تبخیر این سیال و عدم برداشت حرارت مدار اول، دمای سیال قلب و به دنبال آن دمای سطح غلاف سوخت به سرعت بالا می‌رود تا جایی قلب شروع به ذوب شدن می‌کند. با توجه به این موضوع که در اثر حادثه شدید قطع کامل

¹ Pressurized Water Reactor

² Main Steam Safety Valve

برق، فشار ناحیه مدار اولیه راکتور به شدت بالا می‌رود امکان شکست ناشی از خزش لوله‌های بخشهای مختلف تشکیل دهنده سیستم خنک‌کننده راکتور (RCS)^۱ وجود دارد. در این حالت اگر دسته لوله‌های مولدبخار قبل از خط‌لوله گرم سیستم خنک‌کننده راکتور و خط لوله نوسان جریان^۲ دچار شکست ناشی از خزش شود، محفظه ایمنی راکتور (Containment) دچار بای‌پس شده و مواد رادیواکتیو پتانسیل نشت به محیط زیست را پیدا می‌نمایند [۶]. در این مقاله پس از معرفی ساختار کد MELCOR، نحوه‌ی مدل‌سازی شکست ناشی از خزش در لوله‌های مدار اول نیروگاه هسته‌ای وستینگ‌هاوس به کمک کد MELCOR تشریح شده است. در نهایت پارامترهای مختلف از جمله فشار و تنش وارد بر لوله‌های سیستم خنک‌کننده راکتور و دسته لوله‌های مولدبخار مورد ارزیابی تحلیل قرار گرفته شده است.

۲. معرفی کد MELCOR

MELCOR یک کد یکپارچه می‌باشد، به نحوی که تمام پدیده‌های حوادث شدید راکتورهای آب سبک چه در فاز درون محفظه راکتور و چه در فاز خارج محفظه را تحت پوشش قرار می‌دهد. این کد در سال ۱۹۸۲، تحت حمایت کمیسیون تنظیم مقررات هسته‌ای ایالات متحده آمریکا در آزمایشگاه ملی سندیا، به منظور انجام تجزیه و تحلیل‌های یکپارچه از حوادث شدید در راکتورهای هسته‌ای، طراحی شده و توسعه یافته است [۴]. این کد از دو بخش MELCOR و MELGEN تشکیل شده است که از طریق یک فایل راه انداز مجدد^۳ به یکدیگر مرتبط می‌شوند. نسخه ۱.۸.۶ کد MELCOR که در سال ۲۰۰۵ میلادی انتشار یافته، در این پژوهش مورد استفاده قرار گرفته است.

۳. توسعه فایل ورودی کد MELCOR به منظور ارزیابی شکست ناشی از خزش در لوله‌های مولدبخار

مدلسازی تمامی سیستم‌های نیروگاه با استفاده از پکیج‌های مختلف کد صورت گرفته است. جهت مدل‌سازی شیرهای ایمنی خط لوله بخار از پکیج مسیر جریان (FL) MELCOR استفاده شده است. در ادامه به بررسی پارامترهایی موثر بر روی خزش پرداخته شده است. طبق معادله (۱) زمان رخداد شکست ناشی از خزش، وابسته به درجه حرارت لوله‌ها و مولفه‌ای به نام «پارامتر لارسون-میلر»^۴ است. پارامتر لارسون - میلر بر اساس معادله (۲) به تنش وابسته است و تنش وارد بر لوله، تابعی از شعاع لوله (ρ)، ضخامت دیواره لوله (Z) و اختلاف فشار بین ناحیه بیرون و درون لوله (ΔP) می‌باشد که طبق معادله (۳) محاسبه می‌گردد است [۳].

$$t_R = 10^{\left[\frac{P}{T} + C_1\right]} \quad (1)$$

¹ Reactor Cooling System

² Surge Line

³ Restart File

⁴ Larson-Miller

$$P = C_2 \log \sigma + C_3 \quad (۲)$$

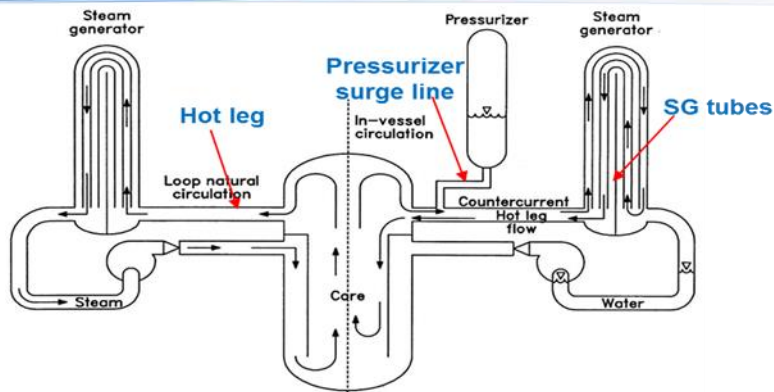
$$\sigma_e = \frac{\rho}{Z} \Delta P \quad (۳)$$

به منظور تعیین زمان شکست لوله‌های سیستم خنک‌کننده راکتور (RCS) از رابطه (۴) استفاده شده است [۳]. براساس این رابطه با استفاده از مجموع نسبت بازه زمانی (بازه زمانی که در آن دما و تنش انتخاب گردیده) به زمان شکست محاسبه شده براساس درجه حرارت و تنش از رابطه (۱)، مقدار تابع آسیب^۱ مدل لارسون-میلر محاسبه می‌گردد. به عبارت دیگر هر زمانی که تابع آسیب مدل لارسون-میلر برابر مقدار یک شود می‌توان گفت که شکست رخ داده است.

$$LM - CREEP(t) = \int_0^{t_f} \frac{dt}{t_R(t)} = \sum \frac{\Delta t_i}{t_R(t_i)} = 1 \quad (۴)$$

جهت مدل‌سازی شکست ناشی از خزش لوله‌های سیستم خنک‌کننده راکتور می‌بایست بخش‌هایی به ورودی مدل اضافه گردد. ابتدا برای محاسبه تنش ناشی از اختلاف فشار سیال حجم‌کنترل‌های داخلی و خارجی لوله‌ها، از تابع کنترل 'PIPE-STR' استفاده شده است. با استفاده از روابط مدل لارسون-میلر، زمان شکست ناشی از خزش لوله‌های RCS (t_R) محاسبه می‌گردد. برای شبیه‌سازی این روابط در کد MELCOR و محاسبه زمان شکست از تابع کنترل 'LM-CREEP' استفاده شده است. این تابع کنترل با گرفتن سه ورودی جنس لوله (جهت ورودی مقادیر ثابت $\beta_1, \beta_2, \dots, \beta_r$)، مجموع تنش ناشی از اختلاف فشار درون و بیرون لوله که توسط تابع کنترل 'PIPE-STR' در بخش قبل محاسبه شده است ($\Sigma(t)$) و درجه حرارت لوله ($T(t)$)، مقدار پارامتر لارسون-میلر که به عنوان تابع آسیب نیز شناخته می‌شود را با گذشت زمان محاسبه می‌نماید. در صورتی که مقدار این پارامتر به یک برسد به این معناست که لوله دچار شکست شده و مقدار تابع کنترل از حالت False به True مبدل می‌شود. در نتیجه مسیر جریانی که بین لوله‌های مولدبخار در ناحیه اول و بویلر در ناحیه ثانویه تعریف شده بود باز می‌شود و سیال ناحیه اول می‌تواند در تماس با سیال ناحیه ثانویه قرار گیرد و مواد رادیواکتیور از این طریق به مدار ثانویه نشت پیدا کند. البته می‌بایست زمان شکست محاسبه شده برای لوله‌ها کمتر از زمان شکست محفظه تحت فشار راکتور (t_{VF}) شود. چراکه در غیر این صورت فشار در اثر شکست محفظه تحت فشار راکتور به یکباره تخلیه شده و شکست در لوله‌های سیستم خنک‌کننده راکتور رخ نمی‌دهد. تمامی مدل‌های فوق برای سه ناحیه نمایش داده شده در شکل ۱ در کد تعریف شده است.

¹ Damage Function

شکل ۱: نواحی محتمل شکست ناشی از خزش در اثر حادثه شدید قطع کامل برق در سیستم خنک کننده راکتور [۲]

۵. نتایج و بحث

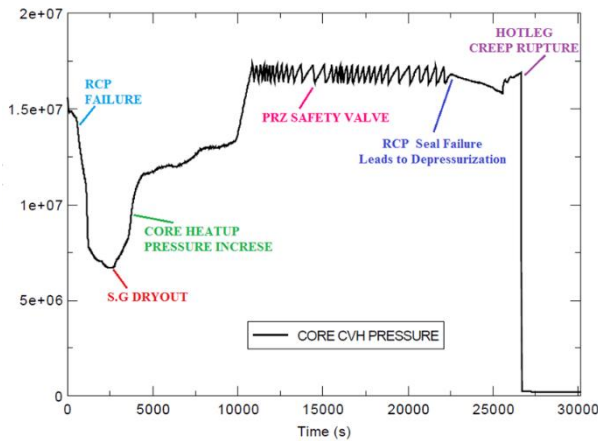
به منظور بررسی نتایج مدل‌سازی، پارامترهایی موثر بر روی خزش مورد ارزیابی قرار گرفته است. در اثر باز شدن شیر خط لوله اصلی بخار در طی حادثه قطع کامل برق، مطابق شکل (۲) فشار ناحیه ثانویه مولدبخار کاهش یافته و با فشار ساختمان راکتور^۱ برابر می‌شود و با توجه به فشار بالای مدار اول راکتور که در شکل (۳) نمایش داده شده است، اختلاف فشاری در حدود ۱۷ مگاپاسکال بین این دو ناحیه پدیدار می‌شود. از طرفی دیگر طبق معادله (۲) زمان رخداد شکست ناشی از خزش وابسته به درجه حرارت لوله‌ها و مولفه‌ای به نام «پارامتر لارسون-میلر» است. تغییرات پارامتر درجه حرارت لوله‌ها برای سه بخش از سیستم خنک‌کننده مدار اول، در شکل (۴) قابل مشاهده است. مطابق با شکل (۴) دمای ساختارهای حرارتی لوله‌های مولدبخار و شاخه گرم بسیار بیشتر از خط لوله نوسان جریان^۲ می‌باشد. ملاحظه می‌شود درجه حرارت خط لوله گرم با گذشت زمان از درجه حرارت لوله‌های مولدبخار بیشتر می‌شود. این افزایش بیشتر دما در شاخه گرم سبب بالا رفتن احتمال شکست آن نسبت به لوله‌های مولد بخار می‌گردد.

پارامتر لارسون - میلر مولفه دیگر تاثیرگذار بر زمان شکست ناشی از خزش می‌باشد. این پارامتر بر اساس معادله (۳) به تنش ناشی از اختلاف فشار وابسته است. تنش ناشی از اختلاف فشار برای سه ساختار حرارتی مختلف در شکل (۵) رسم شده است. هر یک از این نمودارها معرف قسمت‌هایی از لوله‌های سیستم خنک‌کننده راکتور هستند. در این شکل ملاحظه می‌شود که در ابتدا تنش وارده بر خط لوله گرم بیشتر از سایر لوله‌ها می‌باشد اما با گذشت زمان تنش ناشی از اختلاف فشار بر روی لوله‌های مولدبخار افزایش یافته و به بیشترین مقدار در خط لوله سیستم خنک‌کننده راکتور می‌رسد. تنش وارده بر خط لوله نوسان جریان کمترین مقدار است.

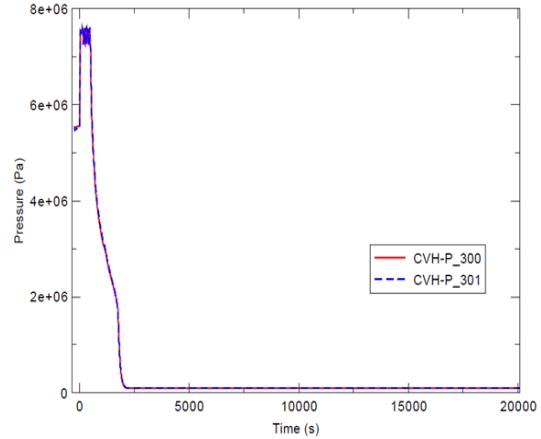
¹ Containment

² SurgeLine

به منظور تعیین زمان شکست لوله‌های سیستم خنک‌کننده راکتور، براساس رابطه (۴)، مقدار تابع آسیب^۱ مدل لارسون-میلر محاسبه می‌گردد. مقادیر تابع آسیب مدل لارسون-میلر برای لوله‌های مولد بخار، شاخه گرم سیستم خنک‌کننده راکتور و خط لوله نوسان جریان در شکل (۶) نمایش داده شده است. مشاهده می‌شود که مقدار مربوط به خط لوله گرم زودتر از دیگر بخش‌ها به عدد یک رسیده است. این بدین معنی است که علی‌رغم تنش بیشتر در دسته لوله‌های مولد بخار، شاخه گرم زودتر از لوله‌های مولد بخار و خط لوله نوسان جریان دچار شکست ناشی از خزش شده است. پس از زمان ۲۶۶۴۰ ثانیه که شکست در خط لوله گرم رخ داده است با توجه به تخلیه فشار از مقطع شکافت، پارامتر تابع آسیب با توجه به تثبیت فشار و درجه حرارت لوله‌ها، مقداری ثابت باقی می‌ماند.

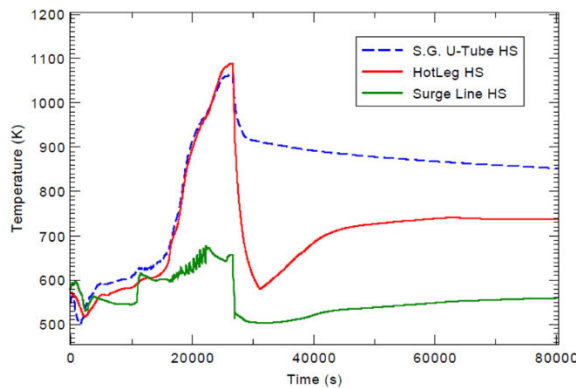

شکل (۲): فشار سیال خنک‌کننده راکتور در گذر زمان بر اثر

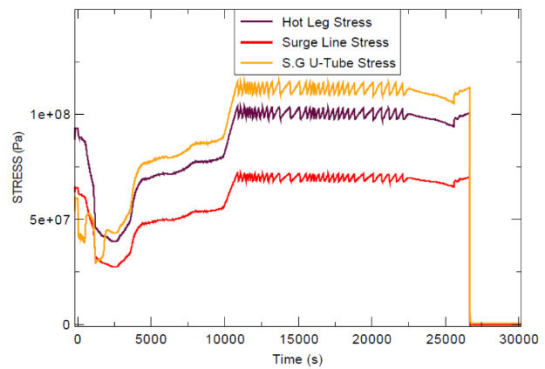
شکل (۳): فشار حجم کنترل‌های بویلر و دانکامر مولدبخار

حادثه

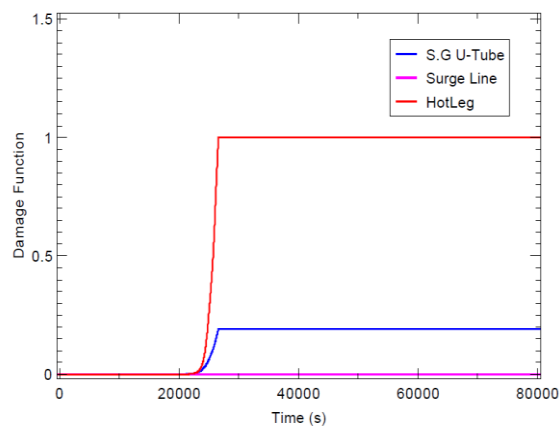
شکل (۴): تغییرات درجه حرارت لوله‌های مولدبخار، شاخه گرم و خط نوسان جریان در طی حادثه قطع کامل برق نیروگاه

در طی حادثه

شکل (۵): میزان تنش وارده بر لوله‌های مولدبخار، شاخه گرم و خط نوسان جریان در طی حادثه قطع کامل برق نیروگاه

¹ Damage Function

شکل (۶): میزان تابع آسیب لارسون- میلر لوله های مولدبخار، شاخه گرم و خطنوسان جریان در طی حادثه قطع کامل برق نیروگاه

۶. نتیجه گیری

در این مقاله با استفاده از کد MELCOR ۱.۸.۶، حادثه شکست ناشی از خزش لوله های مولدبخار راکتور تحت فشار وستینگهاوس آنالیز شده است. باتوجه به اینکه مقدار تابع آسیب مدل لارسون- میلر شاخه گرم سیستم خنک کننده راکتور زودتر از لوله های مولدبخار و لوله خطنوسان جریان به عدد یک میرسد، می توان نتیجه گرفت که، شاخه گرم زودتر دچار شکست ناشی از خزش شده است. بنابراین براساس آنالیزهای ایمنی قطعی انجام شده بر روی نیروگاه، شکست درون لوله های مولدبخار در اثر حادثه قطع کامل برق صورت نمی پذیرد و در نتیجه مواد رادیواکتیو مدار اول مسیر لازم برای انتشار به ناحیه ثانویه مولدبخار و نهایتاً محیط زیست را پیدا نمی کند و از طریق شکست ایجاد شده در خط لوله گرم به فضای درون ساختمان راکتور منتقل می شوند.

مراجع:

- [۱]. زرنوشه فراهانی و دیگران، آنالیز ترموهیدرولیک حالت پایدار مدل MELCOR مدار اول نیروگاه IR360، بیست و دومین کنفرانس هسته ای ایران، انجمن هسته ای ایران، ۱۳۹۴.
- [2]. U.S. EPR final safety analysis report, chapter 19, 2013.
- [3]. ASAMPSA2, Volume2 best practices for the Gen II PWR, Gen II BWR L2 PSAs. Refrence IRSN-Raport PSN-RES/SAG/2013-0177.
- [4]. R. O. Gauntt, J.E. Cash, R. K. Cole, C. M. Erickson, L.L. Humphries, S. B. Rodriguez, and M. F. Young, "MELCOR Computer Code Manuals, Vol.1: Primer and Users' Guide, Version 1.8.6 September 2005," Sandia National Laboratories Albuquerque, NM 87185-0739, NUREG/CR-6119, Rev. 3, SAND 2005-5713.
- [5]. SGTR SEVERE ACCIDENT WORKING GROUP, "Risk Assessment of Severe Accident-Induced Steam Generator Tube Rupture", NUREG-1570, U.S. Nuclear Regulatory Commission (1998).
- [6]. Y. Liao and K. Vierow, "MELCOR analysis of steam generator tube creep rupture in station blackout severe accident", Journal of Nuclear Technology (152), 2005, Pages 302-313.